

РЕШЕНИЕ

№ 6285

гр. София, 12.11.2020 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 7 състав, в
публично заседание на 12.10.2020 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Маруся Йорданова

при участието на секретаря Виктория Вълчанова, като разгледа дело номер **4461** по описа за **2020** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 и следващите от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/.

Образувано е по жалба на В. Б. М. от [населено място] срещу Заповед № ЗСП/Д-С-КС/1530 О/04.02.2020г., издадена от Директора на Дирекция „Социално подпомагане“ (Д„СП“) – К. село, потвърдена с Решение № 22-РД06-0059/26.03.2020 г. на директора на Регионална дирекция „Социално подпомагане“ – С.-град (РД„СП“ – С. град), с която ѝ е отказана еднократна помощ при инцидентни нужди по чл. 16 ППЗСП.

В съдебно заседание жалбоподателката не се явява и не изпраща представител.

Ответникът директор на Дирекция „Социално подпомагане“ – К. село, редовно призован не изпраща представител. Не изразява становище по жалбата.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - С. град, като прецени доводите на страните във връзка със събраните по делото доказателства, намира следното:

Със заявление-декларация вх.№ ЗСП/Д-С-КС/1530 от 31.10.2019г. жалбоподателката В. Б. М. е поискала отпускане на еднократна социална помощ за покриване на разноски поради смърт на родител, заплащане на съдебни такси към АССГ, ДСП-К. село, ВАС и др. Декларирала е, че е неомъжена, безработна, пенсионер, с определени 99 % трудова неработоспособност, както и че живее сама в тристайно общинско жилище

Във връзка с подаденото заявление-декларация са извършени две посещения на домашния адрес на жалбоподателката, посочен от самата нея в заявлението, при

които същата не била открита, а там имало друго семейство. По тази причина били оставяни уведомления за явяване на лицето за справка, на които жалбоподателката не се отзовавала. Поради невъзможност да бъде извършена социална анкета не могло да се прецени възможността за самоиздръжка, както и възможността за отпускане на месечна помощ по реда на чл. 16 ППЗСП.

На 21.11.2019г. биз изготвен социален доклад, в който е направено мотивирано предложение за отказ на исканата помощ по чл.16 ППЗСП, поради липса на документи, удостоверяващи инцидентно възникнала жизнено важна потребност за жалбоподателката към момента на заявлението.

На същата дата – 21.11.2019г била издадена Заповед № ЗСП/Д-С-КС/1530 от директора на Д“СП“ – „К. село“ (л.22 от делото), с която е отказано отпускането на социална помощ по чл.16 ППЗСП. В заповедта е посочено, че лицето не живее на настоящия адрес, на който се извършва социалната анкета, и поради невъзможност същата да бъде извършена респ. не е установена инцидентно възникнала жизненоважна потребност от помощ по чл.16 ППЗСП, е постановен отказ за отпускане на помощта.

Заповедта е оспорена по административен ред и е отменена с Решение № 22-РД06-0024 от 21.10.2020г. на и.д. директор на Регионална дирекция „Социално подпомагане“–С.–град, като са дадени указания за извършване на социално проучване при спазване на нормативната уредба и произнасяне с нов административен акт.

Изготвен е нов социален доклад на 04.-2.2020г., във връзка с който били направени две посещения от социален работник на настоящия адрес на жалбоподателката, при които същата отново не била открита на същия, както и не се е отзовавала на оставяните уведомления.

Във връзка с това била издадена и оспорената заповед № ЗСП/Д-С-КС/1530 О/04.02.2020г., с която на В. М. е отказана еднократна помощ на основание чл.16 от ППЗСП с мотив: „Няма доказана инцидентно възникнала жизненоважна потребност“.

Заповедта е оспорена по административен ред, като е постановено решение № № 22-РД06-0059/26.03.2020. на директора на РДСП С. град, с което е отхвърлена жалбата срещу заповед № ЗСП/Д-С-КС/1530 О/04.02.2020г.

При така установената фактическа обстановка, съдът намира от правна страна следното:

Жалбата е подадена в срок, от лице с правен интерес и срещу подлежащ на обжалване акт, поради което е допустима.

Разгледана по същество, жалбата е неоснователна.

В настоящето производство и съгласно чл.168, ал.1 вр. чл.146 АПК съдът проверява законосъобразността на оспорения административен акт, като прецени дали е издаден от компетентен орган и при спазване на установената форма, спазени ли са процесуалните и материалноправни разпоредби по издаването му и съобразен ли е с целта на закона. Съдът приема, че оспорената заповед № ЗСП/Д-С-КС/1530 О/04.02.2020г. на директора на Дирекция „Социално подпомагане“ – К. село е издадена от компетентен административен орган по чл.13, ал.2 ЗСП и е мотивирана от правна и фактическа страна съобразно чл.59, ал.2 АПК.

При издаването му не са допуснати съществени процесуални нарушения, поради което същият не страда от пороци, водещи до неговата нищожност.

Административният акт е издаден на основание чл. 16, ал. 1 от Правилника за прилагане на закона за социално подпомагане ППЗСП, който определя, че за

задоволяване на инцидентно възникнали здравни, образователни, комунално-битови и други жизненоважни потребности, на лицата и семействата може да се отпуска еднократна помощ веднъж годишно.

Наличието на цитираните потребности, обуславя отпускането на помощта по чл. 12, ал. 1, т. 3 от ЗСП. Характерно за нея, е че се отпуска еднократно, за да осигури и обезпечи задоволяването на конкретна, инцидентно възникнала жизненоважна нужда на лицата.

Нормата на чл. 16, ал. 1 ППЗСП предвижда възможност за отпускане за еднократна помощ веднъж годишно на задоволяване на инцидентно възникнали здравни, образователни, комунално-битови и други жизненоважни потребности на лицата и семействата. Съдържанието на разпоредбата несъмнено сочи, че помощта се отпуска за задоволяване на нужди, които са възникнали неочаквано, внезапно, т.е. такива, които излизат извън рамките на обичайните разходи и не са могли да бъдат предвидени. От събраните по делото доказателства не се установява в конкретния случай да са налице такива потребности. Искането за отпускане на помощта е формулирано по следния начин - " за покриване на разноски поради смърт на родител, заплащане на съдебни такси към АССГ, ДСП-К. село, ВАС и др ". Не е посочен размера на търсената помощ, не е обоснован инцидентния характер на потребността. Инцидентната потребност възниква непредвидимо и има извънреден, необичаен характер. Тези потребности настъпват внезапно и неочаквано в резултат на непредвидими обстоятелства. Това са потребности, които са в отклонение от обичайния начин на живот и бита на човека, като доказателствената тежест за наличието им пада върху жалбоподателя, а помощта се отпуска еднократно, веднъж годишно.

В конкретния казус не се установява наличието на такава инцидентно възникнала потребност, още повече, че жалбоподателката не е открита на настоящия си адрес при четири посещения от една страна, а от друга не е представила каквито и да било доказателства за възникнала инцидентна жизненоважна потребност.

Следва да се посочи че разпоредбата на чл. 16, ал.1 от ППЗСП визира инцидентно възникване на посочени в нормата потребности, а не липса на средства за тяхното посрещане, в каквато насока се излагат твърдения в жалбата. Жалбоподателката не е представила нито в административното производство, нито в съдебното такова, каквито и да било разходооправдателни документи /фискални бонове/ от които да е видно и безспорно да се установява, че за същата е възникнала внезапна потребност от средства за покриване на тези нужди.

Социалните помощи са средства в пари и/или в натура, които допълват или заместват собствените доходи до основните жизнени потребности или задоволяват инцидентно възникнали потребности на подпомаганите лица и семейства. Те се получават от лица, след като са изчерпани всички възможности за самоиздръжка и за издръжка от лицата по чл. 140 от Семейния кодекс. Съгласно разпоредбата на чл. 12, ал. 1 ЗСП социалните помощи са месечни, целеви или еднократни и се отпускат след преценка на доходите на лицето или семейството, имущественото състояние, семейното положение, здравословното състояние, трудовата и учебната заетост, възрастта, както и други констатирани обстоятелства. Социалните помощи се отпускат на лица и семейства по настоящ адрес, на който се извършва и социалната анкета. Право на месечна помощ имат лица или семейства, чийто доход за предходния месец е по-нисък от определен диференциран минимален доход. Според чл.12, ал.4 от ЗСП

условията и редът за отпускането, изплащането, изменянето, спирането, възобновяването и прекратяването на социалните помощи се уреждат с правилника за прилагане на този закон с изключение на целевите помощи за отопление, които се уреждат с наредба на министъра на труда и социалната политика.

Съгласно установеният в ППЗСП ред за отпускане на социалните помощи административно производство се образува с подаването на заявление-декларация по образец съгласно приложение № 1, подадено от пълнолетното лице по настоящ адрес до дирекция "Социално подпомагане", и след представяне на лична карта или личен паспорт на всеки член от семейството (чл. 26, ал.1 от ППЗСП). Съгласно разпоредбата на чл. 27, ал. 1 ППЗСП в срок до 20 дни от подаването на заявление-декларацията социален работник извършва социална анкета и изготвя социален доклад. Социалната анкета се провежда в дома на лицето или семейството по настоящ адрес – чл. 27, ал. 2 ППЗСП. Съгласно чл. 27, ал. 3 ППЗСП, в случай, че поради отсъствие на лицето или семейството социалната анкета не може да бъде извършена, социалният работник оставя уведомление по образец съгласно приложение № 1а, в което се определя 3-дневен срок на лицето да се яви в дирекция "Социално подпомагане" за справка. Съгласно ал. 4 ако лицето не се яви, се прави повторно посещение в дома и ако лицето или семейството отново не може да бъде намерено, се оставя второ уведомление с указан 3-дневен срок за явяване в дирекция "Социално подпомагане". Съгласно чл. 27, ал. 5 ППЗСП, ако след поставяне на второто уведомление и изтичане на срока по ал. 4 лицето не се яви за справка в дирекция "Социално подпомагане", социалният работник прави мотивирано предложение за отказ поради невъзможност за извършване на социална анкета.

В случая от представените доказателства се установява, че адресът на жалбоподателката е посещаван на 22.01.2020г и на 28.01.2020г. , като и двата пъти същата не е била открита от социалните работници, а на адреса живеело друго семейство. Органите на социалното подпомагане стриктно са спазили процедурата по чл. 27 от ППЗСП, като са поставили две уведомления на адреса. Тъй като в срока по чл. 27, ал. 4 ППЗСП жалбоподателката не се е явила в Д"СП", е изготвено предложение за отказ за отпускане на месечна социална помощ въз основа на което е издадена и оспорената пред настоящия съдебен състав заповед. Същата е мотивирана с невъзможността да бъде извършена социална анкета на жалбоподателката, каквато хипотеза е изрично предвидена в чл.27, ал.5 от Правилника и е основание да бъде отказано отпускането на социалната помощ. С оглед гореизложеното, като е постановил отказ да бъде отпусната на жалбоподателката месечна социална помощ по чл.9 от ППЗСП, административният орган е издал един изцяло законосъобразен административен акт, поради което жалбата срещу него следва да бъде отхвърлена.

Воден от горното и на основание чл. 172, ал. 2 и чл.173,ал.2 от АПК, Административен съд София – град, III отделение, 7-мисъстав

Р Е Ш И :

ОТХВЪРЛЯ жалбата на В. Б. М. срещу Заповед № ЗСП/Д-С-КС/1530 О/04.02.2020г., издадена от Директора на Дирекция „Социално подпомагане“ (Д"СП“) – К. село, потвърдена с Решение № 22-РД06-0059/26.03.2020 г., на директора на Регионална дирекция „Социално подпомагане“–С.–град.

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване на основание чл. 13, ал. 7 от

ЗСП.

СЪДИЯ: